

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuły 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., oraz zasadę neutralności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organ podatkowy państwa członkowskiego uznał, iż spółka, która ma swoją siedzibę w innym państwie członkowskim, oraz posiadany przez nią w pierwszym z tych państw oddział stanowią dwóch odrębnych podatników, z tego powodu, że każdy z tych podmiotów ma inny numer identyfikacji podatkowej, oraz aby organ ten odmówił z tego powodu oddziałowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) na podstawie not debetowych wystawionych przez zgrupowanie interesów gospodarczych, którego członkiem jest wspomniana spółka, a nie jej oddział.

(¹) Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 sierpnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Austria) – VTB Bank (Austria) AG / Finanzmarktaufsichtsbehörde

(Sprawa C-52/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 2013/36/UE – Artykuły 64, 65 i 67 – Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 – Artykuł 395 ust. 1 i 5 – Nadzór nad instytucjami kredytowymi – Uprawnienia nadzorcze i uprawnienia do nakładania sankcji – Limity dużych ekspozycji – Przepisy państwa członkowskiego przewidujące nałożenie odsetek w przypadku przekroczenia owych limitów – Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 – Artykuł 48 – Rozdział kompetencji między Europejski Bank Centralny (ECB) i organy krajowe – Formalnie wszczęta procedura nadzorcza]

(2018/C 352/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VTB Bank (Austria) AG

Strona przeciwna: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Sentencja

1) Artykuł 64 i art. 65 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, oraz art. 395 ust. 1 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, na mocy którego w przypadku przekroczenia limitów dużej ekspozycji przewidzianych w art. 395 ust. 1 owego rozporządzenia odsetki wyrównawcze są nakładane na instytucję kredytową automatycznie, nawet jeśli spełnia ona sformułowane w art. 395 ust. 5 rzeczonego rozporządzenia przesłanki zastosowania wyjątku polegającego na dopuszczeniu przekroczenia wspomnianych limitów.

- 2) Artykuł 48 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) należy interpretować w ten sposób, że procedury nadzorczej nie można uważać za formalnie wszczętą w rozumieniu przywołanego przepisu ani wtedy, gdy instytucja kredytowa dokonuje zgłoszenia dotyczącego przekroczenia limitów przewidzianych w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 krajowemu organowi nadzoru, ani też gdy w postępowaniu toczącym się równoległe dla podobnych naruszeń organ ten wydał już decyzję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 sierpnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Conseil d'État (Francja) – Château du Grand Bois SCI/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer))

(Sprawa C-59/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Rynek wina – Rozporządzenie (WE) nr 555/2008 – Pomoc na restrukturyzację i przekształcenie winnic – Niezapowiedziane kontrole na miejscu – Uprawnienia urzędników kontrolujących – Możliwość wejścia urzędników na teren gospodarstwa rolnego bez uzyskania uprzedniej zgody plantatora]

(2018/C 352/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Château du Grand Bois SCI

Strona pozwana: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Sentencja

Artykuły 76, 78 i 81 rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina należy interpretować w ten sposób, że nie upoważniają one urzędników przeprowadzających kontrolę na miejscu do wstępu na teren gospodarstwa rolnego bez uzyskania zgody plantatora.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 sierpnia 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Niemcy) – Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17) / Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Sprawy połączone C-61/17, C-62/17 i C-72/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Zwolnienia grupowe – Dyrektywa 98/59/WE – Artykuł 2 ust. 4 akapit pierwszy – Pojęcie „przedsiębiorstwa, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą” – Procedury przeprowadzania konsultacji z pracownikami – Ciężar dowodu)

(2018/C 352/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg